

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Πέμπτην, 12^{ην} /25^{ην} Μαρτίου 2010 καί ὥραν 10.30' π.μ., ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἐπί τῇ Ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμμετεχόντων ἐνδεδυμένων τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερέων, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου. Ἐκεῖ καί ἀνεπέμφθη εὐχαριστία τῷ Παναγᾷθῳ Θεῷ διὰ τήν ἐλευθερίαν, ἣν ἐχαρίσατο τῷ γένει ἡμῶν ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας καί ἐτελέσθη δέησις ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, τῶν συντελεσάντων ἀνθρωπίνως εἰς τήν ἐλευθερίαν ταύτην.

Μετά τό τέλος τῆς Δοξολογίας ἐγένετο ἐπίσημος ἄνοδος τοῦ Μακαριωτάτου καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔνθα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ θρόνου ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τούς ἑορταστάς ὡς ἑξῆς:

(Βλ. [ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον :
https://jerusalem-patriarchate.info/2010/03/25/1113/](https://jerusalem-patriarchate.info/2010/03/25/1113/)).

Ἦκολούθησεν ἡ προσφώνησις τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καί ἡ ἀνάγνωσις τοῦ μηνύματος τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια πρὸς τόν ἀπόδημον Ἑλληνισμόν ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Αθήνα, 25 Μαρτίου 2010».

«Ἡ ἐπέτειος τῆς 25^{ης} Μαρτίου ἔχει πάντα γιὰ τὸν ελληνισμό ἕνα ἰδιαίτερο συμβολισμό.

Σήμερα, ἡ εθνικὴ ανεξαρτησία εἶναι εξασφαλισμένη. Εἶναι, ὅμως, ὑπαρκτὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ὁμοψυχίας, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τοῦ συλλογικοῦ οράματος.

Ἐχομε μπροστά μας ἀνοιχτά εθνικὰ θέματα, οικονομικὲς καὶ κοινωνικὲς προκλήσεις, ἕνα σύνθετο καὶ ευμετάβλητο περιβάλλον ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀπουσιάζουν οἱ σταθερές τοῦ παρελθόντος.

Ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία περνᾷ δύσκολες μέρες καὶ καλεῖται νὰ πραγματοποιήσῃ μίαν ἱστορικὴ μετάβαση. Δὲν εἶναι εὐκόλο οὔτε ἀνώδυνο. Εἶναι ὅμως ἀναγκαῖο. Εἶναι ἐπίσης δυνατὸ, ἀν ἀλλάξουν νοοτροπίες, ἀντιλήψεις καὶ διαχρονικὲς παθογένειες, εἰάν ἐξυγιανθεῖ ἡ λειτουργία τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους καὶ ἐνωθῶν οἱ δημιουργικὲς δυνάμεις τῆς πατρίδας μας γιὰ νὰ ἐκπληρώσουν ἕνα ἱστορικὸ χρέος ἀπέναντι στὶς ἐπόμενες γενιές.

Ἐπέτειοι ὅπως ἡ σημερινὴ ἐνισχύουν τὴν εθνικὴ αυτοπεποίθησιν με τὴν ἀνάκλησιν τῆς μνήμης ἐνὸς σπουδαίου παρελθόντος. Ἐχομε κάθε λόγο νὰ εἴμαστε περήφανοι γιὰ τὴν κληρονομιά μας καὶ τὴν εὐθύνη νὰ προσπαθήσουμε, ὥστε νὰ εἶναι περήφανα καὶ τὰ δικά μας παιδιὰ γιὰ αὐτὸ που τοὺς κληροδοτήσαμε.

Με τὶς σκέψεις αὐτὲς εὐχομαὶ σὲ ὅλους σας καὶ τὸν καθένα ξεχωριστά, υγεία,

ευτυχία και προκοπή».

Ἦκολούθησε ἀπαγγελία πατριωτικῶν ποιημάτων ὑπὸ τῶν ἀραβοφώνων μαθητῶν τοῦ σχολείου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Μακαριώτατος, συνοδεῖα Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων, μετέβησαν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Σχολὴν τῆς Σιών διὰ τὸν ἑορτάσμόν τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου. Ἐκεῖ οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς, μέ τὴν βοήθειαν τοῦ καθηγητοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Χαραλάμπους Βακάκη καὶ τῆς καθηγητρίας φιλόλογου κ. Αἰκατερίνης Κοκοτοῦ ἐπαρουσίασαν δῖωρον ἐπιτυχέστατον ἀφιέρωμα εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐπέτειον μέ πατριωτικὰ ᾄσματα, τὸ χρονικόν τῆς ἐποποιίας καὶ θεατρικά δρώμενα.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς ὁ Μακαριώτατος συνεχάρη τοὺς συντελεστάς τῆς ἑορτῆς καὶ ἐτόνισε ὅτι ἡ συγκεκριμένη παρουσίασις ἦτο λίαν καλῶς ἐπιμελημένη καὶ εἰσήγαγε τοὺς θεατὰς εἰς τὸ κλίμα καὶ τὸ νόημα τῆς ἑορτῆς τῆς 25^{ης} Μαρτίου. Εἰς τὴν σύντομον προσφώνησιν Αὐτοῦ πρὸς τὸ τέλος τῆς τελετῆς πρὸς τιμὴν τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 ὁ Μακαριώτατος εἶπεν:

«Ἡ 25^η Μαρτίου εἶναι ἡμέρα μνήμης ἱερᾶς καὶ πανηγύρεως χαρᾶς. Εἶναι ἡμέρα φυσικῆς καὶ πνευματικῆς παλιγεννεσίας τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τοῦ γένους τῆς Ρωμηοσύνης.

Ἡ διὰ θυσιῶν αἵματος καὶ ποικίλων ἀντιξοοτήτων ἀνάκτησις τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας ἀπετέλεσε σταθμὸν καθοριστικόν διὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ἑλληνορθόδοξου χριστιανικῆς παραδόσεως εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος γενικώτερον καὶ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Βαλκανίων εἰδικώτερον.

Ἡ ἐξέγερσις κατὰ τῆς δουλείας τοῦ κατακτητοῦ ἦτο ἐξέγερσις κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς καταπατήσεως τοῦ ἀναφαιρέτου δικαιώματος τῆς ἀτομικῆς καὶ συλλογικῆς ἢ ἐθνικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπέδειξε ἡ ἐθνεγεροσία τοῦ 1821. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δέν πρέπει νὰ παραθεωρῆται ἡ ἀναντίρρητος καὶ ἀναμφισβήτητος συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Πατριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς. Μεταξὺ αὐτῶν βεβαίως καὶ τὸ ἡμέτερον παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Ἡ σεμνὴ τελετὴ, τὴν ὁποῖαν παρηκολουθήσαμεν μᾶς μετέφερε μέ τρόπον ἀνάγλυφον εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ σταυρικοῦ μαρτυρίου τῆς δουλείας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ἱεροῦ δώρου τῆς ἐλευθερίας.

Ἐκφράζομεν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ἡμῶν εἰς τὸν Σχολάρχην, Ὀσιολογιώτατον Μοναχόν π. Φώτιον, τοὺς καθηγητὰς καὶ τοὺς μαθητὰς.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ ὄλους ὄσους, μέ τὴν παρουσίαν σας τιμήσατε τὴν σεμνὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς Ἐθνικῆς Παλιγεννεσίας.

Ἐτη πολλά».

Έκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder